

Slovenski list

Izhaja vsak ponedeljek zjutraj

Uredništvo: Kopitarjeva ul. št. 6/III
Telefon št. 3487, interurban 3487
Rokopisi se ne vračajo

Posamezna št. 1 Din, mesečno, če se sprejema list v upravi, naročnina 4 Din, na dom in po pošti dostavljen list 5 Din. Celoletna naročnina 50 Din, polletna 25 Din, četrletna 13 Din. Inzerati po dogovoru

Uprava: Kopitarjeva ulica št. 6/III
Poštni ček. račun, Ljubljana 15.179
Telefon šte. 2549

Romunski kralj Karel II.

Velika narodna skupščina je proglasila princa Karla za kralja — Dosedanji kralj Mihael je proglašen za prestolonaslednika z naslovom „veliki vojvoda Albe Julije“ — Velikansko navdušenje v Bukareštu

Bukarešt, 9. jun. x. Romunija ima od večeraj novega kralja Karela II. Vso noč od sobote na nedeljo je vse prebivalstvo z največjo napetostjo zasledovalo potek dogodkov. Vso noč so bili na nogah in iz vseh delov države so prihajali ljudje v glavno mesto, ki je vse v zastavah in slavnostnem razpoloženju. Ves dan v nedeljo so krožila letala nad mestom, ki so spuščala za seboj začetno kraljevo črko »C« v dimu. Množice so nosile majhne narodne zastavice in mnogo ljudi je nosilo v gumbnici miniaturno sliko novega kralja. Ulice so nadvse živahne in orožništvo ter policija komaj zmagujeta red v prometu.

Ze v nedeljo ob 6 zjutraj dalje so se zbirale po ulicah, po katerih se je imel peljati kralj, ogromne množice, ki so vzklikale novemu kralju. Poslanci in senatorji so se že ob sedmih zjutraj začeli zbirati v parlamentu. Množice so jih živahno pozdravljale.

Odstop regentskega sveta

V soboto ob 9 zvečer je prisegel novi ministrski predsednik Mironescu, na kar je bila takoj seja ministrskega sveta. Okoli polnoči je demisijski svet in vlada je po ustavi prevzela prerogative krone, to je vladarsko oblast. Takoj nato je bila zopet seja ministrskega sveta.

Sestanek senata in poslanske zbornice

V nedeljo dopoldne sta se sestala senat in poslanska zbornica najprej vsaka k posebnim seji. Predvsem se je v parlamentarnih odborih izdelal načrt zakona, po katerem se razveljavljata čl. 6. in 7. statuta o kraljevski rodbini. S tema dvema členoma se je bilo sčasoma izrekelo, da se prestolonaslednik Karel odpoveduje prestolonasledstvu in da izstopa iz kraljevske rodbine ter se je obenem določilo, da se deset let ne sme vrniti v Romunijo. Potem, ko se je v odborih sklenilo, da se ta dva člena anulirata, se je senat ob 10 dopoldne senat k plenarni seji, kateri je prisostvovala tudi vsa vlada. Senat je zakonski načrt o anuliranju teh dveh členov sprejel soglasno. Ravno tako pa tudi ob 11 poslanska zbornica na svoji plenarni seji. V posebnih odborih obeh zakonodajnih zbornic se je razpravljalo potem o novem državnopravnem položaju dosedanega kralja Mihaela. Sklenilo se je, da se na iniciativo parlamenta sprejme zakon, po katerem dobi Mihael, ki se proglasi za prestolonaslednika, naslov »velikega vojvode Albe Julijec«. S tem so hoteli preprečiti, da se ne bi njegov dosedanji naslov »Veličanstvo« spremenil v naslov »Kraljevska Visokost«. V odboru, ki je razpravljalo o tem novem položaju Mihaela, je izjavil poslanec Jorga, da se iz raznih vzrokov proti temu naslovu, ter predlagal, naj dobi prestolonaslednik naslov »Dom«, to je gospod. Jorga je navajal, da je mnogo vzrokov za to, da se Mihael ne da naslov »veliki vojvoda Albe Julijec«. Eden izmed teh vzrokov je ta, da se princezinja-mati Helena proti temu naslovu. Jorga je imel s princezino Heleno zgodaj dopoldne daljši razgovor. Helena je zagotovila, da bo ostala v državi in dalje vzgajala svojega sina. Ona preveč ljubi domovino, da bi jo mogla zapustiti. Kljub ugovoru profesorja Jorga se je v odboru sklenilo, da se za prestolonaslednika naslov »veliki vojvoda«. To se je potem tudi sprejelo na plenarni seji senata in poslanske zbornice. Nato je šla vlada polnoštevno v poslansko zbornico. Liberalni poslanci so izostali z obeh sej.

Zborovanje velike narodne skupščine

Ob 13.30 je poslanec Ceasro Pop otvoril veliko narodno skupščino. Razpravna dvorana je kazala praznično lice. Predsednik skupščine je prečital dekret, s katerim se narodna skupščina sklicuje. Nato je bivši pravosodni minister Junian kot predsednik predlagal, da se državni akt od 4. januarja 1926 anulira in obenem izreče, da s tem anuliranjem postane Karel pravi prestolonaslednik romunski, in ker je prestol izprazen, da se Karel proklamira za romunskega kralja. Vsi navzoči so predlog odobrili z velikim odobravanjem. Ministrski predsednik Mironescu je nato izjavil, da je regentski svet demisioniral. Ker je velika narodna skupščina izrazila željo, da se Karel proglasi za prestolonaslednika in potem za romunskega kralja, je izjavil Mironescu v imenu vlade, da se mora ta

zakonski predlog v smislu poslovnega reda odkazati pristojnemu odboru. Nato je imel bivši ministrski predsednik Maniu dolg govor, ki ga je skupščina odobraval in v katerem je izrazil, da večina romunskega naroda odobrava Junianov predlog. Po njegovem govoru so vzklikali poslanci več minut dolgo »Živel kralj Karel!«

Princ Karel proglašen za kralja

Po kratki pavzi je bila seja zopet odprta in besedo je dobil bivši notranji minister Octavian Goga, ki je v imenu Avarescove stranke izjavil, da ta stranka sprejme predlog Juniana. Tudi vse druge stranke so potem pristale na Junianov predlog. Končno je govoril še profesor Jorga, ki je izjavil, da mora sedaj v romunsko parlamentarno življenje priti mir. Izrazil je željo, da naj se vojska, ki je sedaj izpolnila svojo dolžnost, zopet vrne na svoje mesto in nadaljuje svoje redno delo. Dalje je izrazil željo, da bi se Karel zopet zblížal s svojo soprogo, princezino Heleno. Na to je odgovoril poslanec Junian, da Karla ni pripeljala domov niti vojska niti kaka gotova osebnost, temveč ga je poklicala soglasna želja in volja romunskega naroda. Mironescu pa je izjavil, da mora sedaj nastopiti novo poglavje v življenju Romunije. Nato je Junian dal na glasovanje svoj predlog, za katerega je glasovalo 485 poslancev, proti pa 1 poslanec. Glasovanje je bilo tajno. Po glasovanju so prirejali kralju Karlu bučne ovacije.

Navdušen sprejem in prisega novega kralja

Ob 15.30 se je kralj Karel odpeljal v zbornico v spremstvu eskadrona gardne kavalerije. Na potu v zbornico ga je prebivalstvo viharno pozdravljalo. Kralj je v poslanski zbornici najprej pozdravil brata princa Nikolaja in ostala dva člana bivšega regentskega sveta Mirona Cristea in Saraceanuja. V dvorani so ga poslanci in senatorji pozdravljali z viharnimi klici kralju in romunskemu narodu. Z galerij in lož se je vsipalo cvetje v dvorano. Kralj je prišel v uniformi romunskega letalskega generala. Ko se je navdušenje nekoliko pogojevalo, se je predsednik velike narodne skupščine Junian obrnil na kralja s sledečimi besedami: »Zakonodajne korporacije, združene v veliki narodni skupščini, so sklenile, da pripada pravica na romunski prestol Vašemu Veličanstvu. Prosim Vas, da prisegnete na ustavo.« Nato je Mironescu izročil kralju formulo prisige, ki jo je Karel prečital s trdnim in mirnim glasom. Nato so mu ponudili križ, katerega je poljubil in podpisal pripravljeno pismo pristige.

Kralj Karel govori

Nato je Karel, živahno pozdravljen, imel nagovor: »Navdušeni sprejem, ki ste mi ga izkazali, me je globoko ganil. Pred vami kot zastopniki mojega naroda ponovno ugotavljam, da je duševna zveza, ki je vedno obstajala med menoj in romunskim narodom, še vedno čvrsta in globoka. Prisega, ki sem jo položil danes, je zame in za romunski narod sveta dolžnost. Obvezujem se Vam in narodu, da bom vedno odkritosrčen in skrben oče domovine. Moje prognavstvo so povzročili nekateri nepremišljeni elementi, ki so hoteli motiti svez med menoj in narodom. Današnje manifestacije pa dokazujejo, da ta poskus ni dosegel cilja in da je moje ljubezen do romunskega naroda meni vrnil ves romunski narod. V moji duši je izginila vsaka sled jeze in sovraštva celo proti onim, ki so me v svoji nepremišljenosti hoteli ločiti od Romunije in naroda. S sv. pismom rečem: Nočem smrti onih, ki so grešili, temveč se veselim vsakogar, ki se vrne v čredo, v kateri bi nikdar ne smel manjkati. Nisem prišel zato, da bi se nad kom maščeval, temveč hočem z vsemi onimi, ki so k temu pripravljeni, dalje sodelovati pri zedinjenju in napredovanju naše domovine. Zrastle sem v vaši sredi in sem delil z romunskim narodom njegovo bol in ideale. Vpričo zastopnikov združene Romunije se moram z največjim spoštovanjem spominjati onih mrtvih, onih velikih bojevnikov, ki so v Bukovini, Erdelju in Besarabiji branili domovino s svojo krvjo. To njihovo dedščino moramo varovati kot najsvetejši zaklad. Da pa se to delo dovrši, je potrebno sodelovanje vseh moči naroda. Predvsem se zavedamo, da potrebujemo dobro opremljeno armado in zagotavljam, da bom za to skrbel. Tudi moramo

stremeti za tem, da bomo imeli s svojimi sosedi najboljše odnose. Neobhodno potrebno je, da se gospodarski položaj naše države konsolidira. Končno sem zopet našel svojega drugega sina, katerega bom z vso svojo domovinsko ljubeznijo vzgajal v čustvih najvišjega patriotizma. Svojemu bratu in njegovima tovarišema v regentskem svetu, ki sta se v času moje odsotnosti brigala za prospeh države, se moram prisrčno zahvaliti. Še enkrat se z najtoplejšim apelom obračam na vsakogar, da bomo vsi skupaj delovali za našo domovino. Končam z željo: Romuni po vsem svetu! Združite se v duhu in sedaj na delo!«

Kraljev govor so poslanci burno pozdravljali. Karel je potem stopil k svojemu bratu princu Nikolaju, ga objel in poljubil. Vsa zbornica pa je vzklikala kraljevski rodbini. Nato je kralj, živahno pozdravljen, zapustil dvorano in odšel v Karlov park, kjer je položil venec na grob neznanega vojaka.

Manifest na narod

Kmalu nato, ko je kralj zapustil poslansko zbornico, je bil izdan sledeči manifest na narod: »Vsem Romunom! Gnan po svoji domovinski ljubezni, sem prišel med svoj narod, da po svojem prizadevanju postanem branitelj svojega naroda. Ko so me pred štirimi leti z nerazumljivimi sredstvi, ki so bila naperjena proti mojemu dragemu očetu in meni, odstranili z ljubljene domovine, nisem mislil, da bo moj oče tako hitro umrl. Sedaj, ko sem v Vaši sredi, s srcem, polnim ljubezni do vseh Romunov, me navdušuje edina misel, da pomagam narodu do blagostanja. V moji duši ni niti sence maščevalnosti proti onim, ki so med mojo odsotnostjo mislili, da morejo razrušiti duševne vezi, ki me vežejo z mojim narodom. Sedaj, v težkih trenutkih, ki jih mora prestopiti narod, apeliram najtopleje na sinove dežele, da bi odkritosrčno sodelovali pri razvoju živih sil naroda. Zahtevam od vseh, brez razlike političnega mišljenja, vere in jezika, da me uspešno podpirajo, da bo vse naše delo za domovino uspevalo. Karel.«

Vlada odstopila

Ob 17 je prišel Mironescu v kraljevo palačo in izročil kralju demisijsko vsega kabineta. Romunski poslanik v Londonu Titulescu je bil brzojavno pozvan v Bukarešt. Tudi minister dvora je demisioniral, ravno tako romunski poslanik v Parizu Diamandi. Ob 19 zvečer so se že začela posvetovanja o sestavi novega kabineta. Skušna se doseči koncentrijska vlada. Če bo to ostalo brezuspešno, je verjetno, da bo novo vlado sestavil Maniu. V političnih krogih se čuje, da je pričakovati obsežne amnestije. Ob 19 zvečer so tudi čete prisegle novemu kralju.

Huda nesreča romunskih avtomobilistov

Šibenik, 9. junija. p. Danes zjutraj med 7. in 10. uro so se romunski avtomobilisti peljali skozi Šibenik v smeri proti slapovom Krke in Plitvičkim jezerom. Noben avtomobil se ni ustavil v Šibeniku.

Okoli 10 in pol se je razširila vest, da se je na cesti blizu Vrhpolja zgodila avtomobilska nesreča romunskemu izletniku. Vest se je pozneje potrdila in je bila katastrofa mnogo težja, nego se je prvotno mislilo. Avtomobil Mihaela Fulge, ki ga je vodil sofer Johan Mandis iz Bukarešta, je z veliko brzino vozil proti Šibeniku. V bližini Vrhpolja, 12 km od Šibenika, ni sofer opazil zelo ostrega ovinka ceste ter ni zmanjšal brzine. Ko je prišel avtomobil na ovinek, je sofer, v strahu, da ne pade v globok obcestni jarek, skušal ustaviti svoj voz in obenem ostro obrniti. Vsled učinka zavor pa se je avto dvakrat prevrnil ter podkopal pod sabo soferja in vse potnike. Sofer je obležal z razbito lobanjo. Žena lastnika avtomobila, gospa Margareta Fulgo je dobila težje poškodbe na hrbtenici, dočim si je druga gospa, ki je vozila z avtomobilom, zlomila ključnico. Istnik avtomobila in peti potnik sta le ožje ranjena.

Avtomobili, ki so vozili za ponesrečenim, so takoj odpeljali svoje ponesrečene tovariše v

Najbolj zanimiv in napet roman znanega francoskega pisatelja

JULES VERNE-JA

ki je na čudovit način združeval tehnično znanje z najdrznejšo fantazijo, roman

20.000 milj pod morjem

ali
Kapitan Nemo

začne »Slovenski list« objavljati 15. junija.

Kapitan Nemo, tajinstven neznanec, je zgradil že leta 1866. podmornico, kateri je dal ime »Nautilus«, s katero se je peljal po vseh oceanih z namenom strašnega maščevanja. Mi se v romanu peljemo z njim in seznamimo z bajnimi čudesi na dnu morja, obenem pa doživljamo najčudovitejše dogodbe, ki so jih mogli doživeti ljudje, kateri so vznemirjali ves svet s svojo podmorsko pošastjo.

Sezite vsi po »Slovenskem listu«!

Kraljica-vdova Marija

Oberammergau, 9. jun. x. Kraljica-vdova Marija je v nedeljo dopoldne prišla z avtomobilom v Oberammergau, kjer so jo pričakovale njena sestra, velika kneginja Cirila, princezinja Hohenlohe-Langenburg in nečak, princ Leiningen. Nastanila se je v vili Koburške šolske prijateljice, baronice Raven. Popoldne je obiskala grad Langenburg, v ponedeljek pa je obiskala pasijonske igre. Po zadnjih dogodkih v Romuniji je kraljica-vdova izrazila željo, da se čimprej vrne v Romunijo. Zato ne bo potovala v Signaringen. Najpozneje koncem tedna hoče biti zopet v Bukareštu. Jeseni hoče za dalj časa obiskati Koburg in Signaringen.

Italija zadovoljna

Rim, 9. jun. y. »Giornale d'Italia« piše v svojih komentarjih o izklicanju Karla za kralja: Italija se more zaradi vrnitve princa Karla v domovino in prevzema prestola samo veseliti. Italija kot miren opazovalec zasleduje notranje dogodke v drugih državah in z zadovoljstvom ugotavlja, da prihajajo v prijateljskih državah na krnilo one sile, ki delujejo za obnovo. Vse države imajo veliko potrebo po notranjem miru in obnovi državne avtoritete. Srečna rešitev dinastičnega vprašanja v Romuniji bo konsolidirala notranji položaj v državi in okrepila njeno meddržavno veljavo.

Socijalistični kongres

Pariz, 8. junija. AA. Poročajo iz Bordeauxa, da je bil tam odprt državni socialistični kongres, kateremu prisostuje 300 delegatov. Med delegati iz tujih držav se nahajajo g. Vandervelde iz Belgije, Winter iz Češkoslovaške in Živko Topalović iz Jugoslavije. Na kongresu je bilo sklenjeno, da se podrobno razpravlja o agrarni politiki.

Dunajska vremenska napoved: Lepo, toplo vreme bo trajalo dalje, niso pa izključena lokalna motenja.

Triumf. zmaga tenorista Banovca na mednarod. koncertu v Chicagu

Banovec z najlepšim uspehom predstavil slovensko pevsko umetnost američkemu občinstvu — Častno priznanje ameriške kritike Velika udeležba in viharno navdušenje — Banovec dobil mednarodno priznanje

Chicago, 20. maja 1960.

Ves jugoslovanski življenj v Chicagu je bil pretekle dni na delu, da čim dostojneje proslavi in počasti svojega odličnega gosta tenorista-umetnika g. Banovca, ki je na tako časten in dostojen način predstavil sebe in jugoslovansko umetnost ameriški publiki in najstrožji ameriški kritiki, pred katero trepetajo celo umetniki svetovnega slovesa.

Chicago je centrum glasbenega življenja v Ameriki in slavna Orchestra Hall je svetišče, kjer nastopajo le prvostopske glasbene organizacije kot »Chicago Symphony Orchestra« in le izbrani umetniki kot Kreisler, Paderewsky, Rachmaninov, Prokopjev, Eiman, Horowitz, Gigli, Shippa, Šaljanin itd. V nedeljo 18. maja pa se je zgodilo, da se je v tem vzvišenem svetlišču najvišje glasbene umetnosti, v najpomembnejšem delu štirimilijonskega mesta sredi širne Amerike pojavil naš odlični rojak, pevec-umetnik g. Banovec, ki si je tekom svoje turneje po Ameriki pridobil neverjalne triume in priznanja raznih narodnosti.

Doslej smo ga občudovali pri njegovih številnih koncertih širom Amerike kot nedosegljivega interpretu umetnih in posebej še narodnih pesmi jugoslovanskih, ki jih ni znal pred njim nihče tako čustveno in prisrčno podati kot on. Bil je v izvanjajni te biserov in v obnašanju vesel, razigran, hudomušen, žalosten do smrti, pa zopet vriskajoč in je ves živ in nemi. Podajal jih je po svoji lastni interpretaciji na čisto svoj način ter nas tako priklenil nase, da smo se čudili njegovim velikim sposobnostim.

Prišel pa je ta zgodovinsko-kulturni trenutek, ko je doslej prvi in edini jugoslovanski oziroma slovenski pevec-umetnik pogumno stopil pred najvišje in najstrožje glasbeno sodišče v Chicagu. Vedeli smo, da je umetnik prvega reda in nismo se bali zanj. Bili pa smo v strahu za našo jugoslovansko publiko, dali bi jo mogla pravilno pojmovati in doumeti kulturno-zgodovinski pomen tega koncerta, ki je za ves slovenski oziroma jugoslovanski narod tu in onstran Oceana dogodek prvega reda. Toda naš narod se je zavedal tega zgodovinskega trenutka. Strnil se je v močno falango in v složno sodelovanje vseh jugoslovanskih pevskih zborov in dal temu odličnemu pevcu že vnaprej največjo moralno oporo. Velika koncertna dvorana je bila dobro zasedena.

Banovec je nastopil sigurno, zmagovito, zanosito, simpatično kot je na tako svetem mestu in ob takih slučajih potrebno, zavedajoč se in svest si, da pomeni ta koncert zanj triumi ali poraz. Njegov prvi nastop je kazal njemu priročno spoštovanje in obzirnost do publike, nastop — ki mu je v prvem življenju pridobil številno prijateljstvo, nastop — ki je bil v tej dostojanstveni dvorani prav na mestu in ki je lasten že tisočkrat preizkušenim umetnikom.

Banovec je zmagonosno prodiral pred ameriško publiko. Triumfalni je njegov glas, njegova umetnost, umerjenost in finesa nastopa, triumfalna je Hubadova žola. Skratka — Banovec je prodiral na celi črti ter dobil mednarodno priznanje!

Pet čikaških največjih dnevnikov je objavilo o njegovem koncertu zelo laskavo oceno in priznanje, ki so sicer zelo redkobesedni v pohvali celo priznanim umetnikom. Strogi profesionalni čikaški kritiki, same priznane najboljše glasbene avtoritete, pred katerih sodbo so v strahu celo že neštokrat preizkušeni glasbeni in pevski umetniki in ki motijo vsakega inozemca z nekakim nezaupanjem, katerim je beseda »Balkan« barbarizem in ne civilizacija, so dali našemu odličnemu pevcu lepo priznanje!

Družba „ILIRIJA“ Premog
Dunajska cesta št. 46 Drva
Telefon: 2820 Koks

Tovorni voz

Velik s premogom naložen tovorni voz se je peljal po tramvajskih tračnicah, ko je nenadoma za njim pridrdral voz električne cestne železnice.

Voznik tovornega voza je kričal: »Hi, hi!« in vozil tako počasi, kakor da bi bil električni tramvaj samo parni valjar za popraviljanje ceste.

In tako se je zgodilo, da je tramvaj zadel ravno se v zadnje kolo tovornega voza. Kolo se je strlo in voz se je nagnil ravno sredi tračnic.

»Ti neroda neumna, ali si nisi mogel z vozom pravočasno umakniti s tračnic?« se zadere konduktar nad voznikom.

»Sedaj vendar vidiš, da ne morem več, telet!« odgovori voznik. In imel je prav, zakaj poln voz premoga se ne da odpeljati na treh kolesih.

Konduktar je nato naslovil na voznika še nekaj vprašanj: bo-li v bodoče blagovolil nekoliko bolj paziti; ali morda on nalašč ne pazi in če je na svetu sploh še tako bedasti voznik, kakor je on. Ako ne zna voziti s konji, naj zapreže v svoj voz vole ali osle.

Voznik se pa ni zmenil za konduktarjevo zabavljanje, ampak je čisto mirno zlezal z voza in lepo počasi, kakor da bi bil na svojem dvorišču, ugotovil, da je šlo kolo k vragu.

Prepričan, da se bo moral radi te nezgode malo delj zamuditi na tem kraju, je izvlekel iz žepa pipo, jo počasi napolnil, izgal in začel kaditi. Obrnil se je h konduktarju in ga opazoval. Ko se mu je zdelo, da si ga je že dovolj nagledal, se je obrnil k občinstvu in mu razložil, da ni njegova dolžnost, da bi pazil niti na tramvaj niti na njegovega konduktarja.

Edward Moore, eden najstrožjih in najbolj upoštevanih kritikov v Ameriki in glasbeni recenzent v največjem listu sveta, ki ima dnevno preko milijonsko naklado, je dal v »Chicago Daily Tribune« od 18. maja Banovcu sledeči kompliment: »Svetozar Banovec, koncertni in operni tenor kraljeve opere v Ljubljani, Jugoslavija, je priredil koncert v Orchestra Hall in pri tem razvil liričen glas, očarljivo lep v višini ter ima nastop in znanje dovršenega in izkušenega umetnika.«

Lorgnette pa se v »Chicago Daily Times« od 19. maja izrazi kratkoma slovo: »Ne vem, kje je Ljubljana, vem pa, da ima Svetozar Banovec, tenor tamkajšnje opere, ki smo ga slišali tukaj v nedeljo, čudovito krasen in sladek glas.«

Maurice Rosenfeld, glasbeni kritik drugega največjega čikaškega dnevnika priznava Banovcu sledeče vrline v »Chicago Daily News« od 19. maja: »Svetozar Banovec, Jugoslovčan, ki je prišel iz Ljubljane, Jugoslavija, kjer je bil vodilni tenor opere, je priredil svoj koncert v Orchestra Hall in je posvetil velik del svojega programa jugoslovanskim in slovenskim skladbam. V prvi skupini je podal eno Pavličičovo in eno Lajovičovo skladbo ter eno narodno v prireditvi Dobroniča. V teh skladbah je dokazal, da je liričen tenor, da ima njegov glas znatno moč in dobro solo, da z lahkoto poje in obvlada težko besedilo svojih pesmi in je pokazal vse druge umetniške vrline.«

Albert Goldberg citira sledeče v »Chicago Herald and Examiner« od 19. maja: »Drugi pevec-tenorist je bil Svetozar Banovec, član opere v Ljubljani, Jugoslavija. Vse kaže, da mora biti dobro poznan med svojimi slovenskimi rojaki, kajti napolnili so Orchestra Hall in so ga slišali, kako je prepeval pesmi iz njih domovine in operne arije. Pel jih je mlo in zelo dostojno.«

Harleiton Hackett, eden najodličnejših kritikov, direktor največjega konservatorija v Chicagu in priznan profesor solopetja pravi v »Chicago Evening Post« od 19. maja: »Svetozar Banovec, vodilni tenor ljubljanske opere v Jugoslaviji je na koncertu v Orchestra Hall dokazal, da poseduje izvežban glas. Odlikoval se je v opernih arijah in jugoslovanskih skladbah. Banovec ima krasen glas.«

To so ocene in kritike o našem odličnem pevcu najverodostojnejših in najmerodajnejših glasbenih kritikov v Ameriki, ki so poslušali in pisali kritike o Carusu, Gigliju, Martinelliju, Shippi, Šaljaninu, Rachmaninovu, Prokopjevu, Kreiserju in o drugih.

Na koncertu pa so bili zastopani tudi glasbeni recenzenti raznih muzikalnih revij, dalje kritiki iz San Francisca in vsi kritiki naših slovenskih, hrvaških, srbskih in čeških listov, ki oduševljeno in polni ponosa v obširnih člankih registrirajo tako sijajno uspehi koncert Banovca.

Ta priznanja pričajo dovolj jasno, da si je naš Banovec priboril mednarodno priznanje v kaj kratkem času svojega udeleževanja. On je prvi Slovenec, ki je dobil tako visoko priznanje od profesionalnih glasbenih kritikov v Chicagu oziroma v Ameriki sploh in ni nikakor malega pomena zanj in za jugoslovanski življenj v Ameriki in onstran Oceana. Se več takih umetniških koncertov pred inozemsko publiko, pa bodo kmalu ne samo zvedeli, da eksistiramo, temveč nas bodo v vsakem oziru upoštevali in spoštovali kot kulturni narod.

Razne vesti

Varšava, 9. junija. AA. Pat poroča, da je maršal Pilsudski odpoval v kopališče Drusicejnik, kjer bo ostal dalje časa.

Praga, 9. junija. AA. ČTK poroča: Na večerajšnjem letalskem mitingu v Karlovih Varih se je ponesrečil z letalom znani pilot major Markovski. Pri padu letala si je polomil obe roki, pri prenosu v bolnišnico je podlegel ranam. V znak žalosti je bil letalski miting prekinjen.

Pozval je tudi tramvajsko delniško družbo in vse njene uslužbenke, naj ga pišejo v uh.

V tem se je preril skozi množico ljudi stražnik in se ustavil pred vozom.

»Kaj je to? Kaj se je tu odigralo?« vpraša stražnik energično.

»Zadnje kolo je svoje odigralo,« odgovori voznik, nalašč uporabljajoč stražnikove izraze, kakor da bi se mu rogal.

»Tako? To bomo mi takoj uredili,« odvrne redar. Mislil sem, da bo sedaj kaj pametnega nasvetoval, kako bi voz čimprej popravili in ga spravili s tračnic, da bi mogel tramvaj odpeljati dalje.

Stražnik je izvlekel iz prsnega žepa debelo knjigo, jo odprl in vzel v roko svinčnik, ki je bil zataknjen za hrbtno knjigo. Medtem ko je skrbno ostril svinčnik, je pridrdral še en tramvajski voz.

Voznik tega tramvaja je na vse pretege zvonil, konduktar pa je s svojo srebrno piščalko piskal, koliko je le mogel.

»Čemu to predrzno piskanje? Ali ne bi morda hoteli prenehati s tem živžvanjem in zvonjenjem?« vpraša redar in s svojim ostrim pogledom skoro predre konduktarja, močnej medtem svinčnik z jezikom.

»Tako,« reče nato in se obrne zopet k vozniku, »sedaj mi povejte, kako vam je ime.«

»Matija Kurešček.«

»Ma-ti-ja Ku-re-šček. In kje je vaše rojstno mesto?«

»Hm?«

»Vše rojstno mesto, kje ste se rodili?«

»Pri Sv. Juriju.«

»Tako? Pri Sve-tem Ju-ri-ju. Vi mislite, da je samo en Sveti Jurij. Ali mi ne bi hoteli povedati, kje je to gnezdo. Povejte malo natančneje!«

Grški in švicarski gostje v Mariboru

Maribor ves v zastavah — Triumfalen sprejem švic. „Harmonie“

Maribor, 8. junija.

Na binkoštno nedeljo poroma navadno pol Maribora na planine; letos so Mariborčani ostali v pretežni večini doma; pričakovali so dragih gostov. Že včeraj popoldne si je nadela obdravska prestolnica praznično lice; raz malodane vsa poslopja v mestu so zavirale državne zastave grškim in curiškim gostom v pozdrav.

Prisrčen je bil sprejem grških gospodarstvenikov, ki se je vršil bolj v ožjem krogu tukajšnjih gospodarskih krogov. V spremstvu predstavnikov oblasti ter zastopnikov mariborske industrije in trgovstva so si po prihodu ogledali falsko elektrarno in ruško tovarno za dušik. Nato so si po vrnitvi v Maribor ogledali tukajšnjo vinarsko in sadjarsko šolo, kjer je dragim gostom na čast bila prirejena zakuska. Ob tej priliki sta spregovorila tehtne besede jugoslovansko-grškega gospodarskega sodelovanja Georgios Kofinas, predsednik jugoslov. grške lige v Atenah ter ravnatelj sadjarske in vinarske šole Josip Priol. Svojim toplim prizadevanjem za čim tesnejše medsebojne gospodarske stike so dali grški gostje značilnega izraza ob priliki pozdravnih govorov pri banketu pri »Orlu«. Govorili so predsednik grškega časnikarskega združenja Antonij Hamudupulos, Zisis Verou, rektor solunskega vseučilišča prof. Vizoukidis, dr. Snuderl, Weixl v imenu trgovstva, svetnik Rodošek za mestno občino ter Parmačević za centralni presbiter. Ob 14.30 so se grški gostje z najlepšimi vtisi poslovili od Slovenije ter se odpeljali v Novi sad.

Curški »Harmonija« — okoli 400 po številu, ki se nahajajo že delj časa v toplih prijateljskih stikih z mariborsko Glasbeno matico, pa so ob svojem prihodu ob 14.17 bili deležni upravnega triumfalnega sprejema. Brez pretravanja lahko rečemo, da jih je pozdravil ves Maribor. Na kolodvoru so se zbrale velike množice Mariborčanov, predstavniki posameznih kulturnih društev in oblasti. Sprejema na kolodvoru, so se med drugim udeležili okrožni inšpektor dr. Schaubach kot zastopnik bana, švicarski konzul dr. Weber iz Zagreba in podžupan dr. Lipold. Dobrodošlico je izrekel dragim gostom v prisrčnih besedah predsednik Glasbene matice dr. Tomižek, zahvalil se je v imenu gostov curiški župan Naegeli. Z gubom »Drave« na čelu so se podali gostje v spremstvu, spremljani od množice ljudstva ter viharno pozdravljeni in obispani s cvetjem od prebivalstva, ki je tvorilo ob ulicah gost spalir, v veliko unionsko dvorano, kjer se je vršil pozdrav gostov in zakuska. Ob ogromni udeležbi Mariborčanov, ki so docela napolnili galerijske in sosednje prostore, ob viharnem navdušenju, izmeničnem nastopu curiških in naših pevcev — zlasti je zadrživo občinstvo pristno planinski narodni noči — ter odličnem sviranju »Drave« se je vršil ta pozdrav. In iskrenih prijateljskih pozdravnih besedah. Okrožni inšpektor dr. Schaubach naglašal kot zastopnik bana potrebo tesnejšega sodelovanja; predsednik »Harmonie« dr. Spörl napija v navdušenih besedah Nj. Veličanstvu kralju Aleksandru in kraljicini Jugoslaviji; podžupan dr. Lipold pozdravlja goste v imenu mestne občine; curiški župan Naegeli se zahvaljuje za triumfalni sprejem, kakršnega ni »Harmonia« doživela na svoji turneji, ter izreka željo, da bi se prijateljski stiki med Glasbeno matico in »Harmonio« še bolj utrdili ter poglobili; švicarski konzul dr. Weber iz Zagreba vzporeja sličnost v značaju delovnega švicarskega in slovenskega ljudstva.

V središču svečanega pozdrava je bila izročitev diplome častnega članstva mariborske

Gospa, Vi iščete zanesljivega pomočnika, osobito kadar imate pranje? Prav težko boste našli takega, ki bo odgovarjal vsem Vašim zahtevam. Ako pa stopite k bližnjemu trgovcu in enostavno zahtevate pravo terpenitino milo Gazela, boste s tem rešeni vseh skrbi.

Medtem se je nabiralo vedno več ljudi, ki so stali okrog voza. Neki gospod v prvi vrsti je s strokovnjaškim pogledom preiskoval skodo na kolesih. Nagnil se je pod voz in odtam ogledoval kolesa. Nato je stopil pred voz in natanko pregledal oje in sprednji del voza, šel je okrog voza in trkal s svojo palico po kolesih, ki so ostala cela. Nato je izjavil, da je samo eno kolo strlo. Kadar bo to kolo zopet celo in v redu, bo voz takoj lahko odpeljal dalje.

Ljudje, ki so stali okrog njega, so mu pritrdjevali. Neki delavec pravi, da je treba poskusiti, če se ne bi dal voz odnesti. Pljunil je v roke in se postavil k zadnjemu delu voza. Prišel je kričati: »O ruk! O ruk!« in tresel voz in ponovno pljunil v roke, dokler ga niso stražniki spravili proč. Ti so sedaj postali silno delavni. Pazili so, da so se gledalci dostojno obnašali in stali v ravni črti. To ni bilo tako lahko. Zakaj, komaj so na eni strani napravili red, so že radovedneži na drugi strani zmešali in skrivili ravno črto in rili naprej. Tako so morali ubogi redarji neprestano tehati sem ter tja in so postali silno utrujeni in upuhani. Poleg tega so morali paziti na to, da je vsak nov redar, ki je prihitel, dobil svoje mesto. Če je pa prišel kak predstojnik, so mu morali vse natanko razložiti. Prihajali so novi tramvajski vozovi in redarji so morali konduktarjem zabijavati, da ne smejo voziti skoz vozove, ki so že stali pred njimi.

Ne vem, kako se je cela stvar končala, ker sem po preteku dveh ur moral k večerji. Drugi dan sem pa z zadovoljstvom bral v časopisih, da so kasneje prišli na lice mesta še policijski ravnatelj, župan in podžupan in končno ministar za notranje zadeve.

Glasbene matice curiški »Harmonija« in pa neutrudnemu potnemu maršalu »Harmonie« Jacckelu, ki jo je s primernim nagovorom izvršil ravnatelj dr. Tomižek. Za tako iskrene dokaze prijateljstva se je nato zahvalil Glasbeni matici predsednik »Harmonie« dr. Spörl, ki je izročil ravnatelju dr. Tomižku kot predstavniku Matice ter vezi prijateljstva med obema pevskima društvi krasen pokal, diplomu častnega članstva in lepo darilo. Razen tega pa še 600 omotov švicarske čokolade za mariborsko dečo.

Višek programa pa je bil nastop celokupnega mogočnega zbora »Harmonie« na Glavnem trgu, kjer se je bilo zbralo 10.000 do 12.000 Mariborčanov, ki so simpatičnim curiškim gostom priredili burne ovacije. Raz okna je mahala množica ob Gosposki ulici in Glavnem trgu z robcami v pozdrav. Mogočno so donele lepe švicarske pesmi ter odjeknile v ubrani harmoniji iz Glavnega trga v vse smeri. Neizbrisen je bil vtis, ki ga je napravil ta nastop na desetisočglavo množico: »Harmonia« sijajno poje. Po zaključnem pevskem programu so se podali gostje ob značilnem alpskem »jodljanju« na kolodvor. Ginjeni od prepletega sprejema, ki jim ga je priredila Glasbena Matica in po njej obdravska prestolnica, polni hvale nad lepoto naše svete zemlje in tople zahvalnosti so se švicarski gostje ob 17.30 odpeljali proti Gradcu. Naj bi ta svečanostni in triumfalni sprejem, ki je bil manifestantna izpoved bratstva dveh kulturnih društev, pripomogel k sistematičnemu poglobljanju švicarsko-jugoslovanskih kulturnih vezi in stikov.

Grandi v Varšavi

Varšava, 9. jun. x. Italijanski zunanji minister Grandi je danes ob določenem času došel v Varšavo. Pri sprejemu so bili zunanji ministri Zaleski, ministrski predsednik Slawek in predsednik republike Moscicki. Maršal Pilsudski pa je zapustil Varšavo in odšel v letovišče ob litovski obali. »Gazeta Polska« in drugi oficijozni listi ugotavljajo izrecno, da ne obstoja namen, da bi Zaleski posredoval v italijansko-francoskih spornih vprašanjih. Grandijev obisk je samo čin vljudnosti. Pač bo porabil priliko za razgovor o splošnih političnih odnošajih in o gotovih podrobnostih poljsko-italijanskih odnosov, da se s tem okrepi že obstoječa prijateljska zveza med obema državama. Konservativni krakovski »Czas« naglašal, da je Poljska o starih dobrih prijateljskih odnošajih tudi z italijanskimi prijatelji Madjarsko, Bolgarsko in Turčijo. Narodnodemokratska »Gazeta Warszawsk« naglašal, da se Poljska in Italija deloma med seboj spopolnjujeta tudi v gospodarskih ozirih, do čim socialistični »Robotnik« napada italijansko zunanjo politiko ter izraža prepričanje, da se nikdar ni moglo govoriti o skupni zunanji politični liniji med Poljsko in Italijo, kakor sedaj.

Demonstracije laištičnih dijakov proti Jugoslaviji

Fašisti zažgali jugoslovansko in francosko zastavo

Rim, 9. junija. p. 7. t. m. se je vršilo v Barizu zborovanje fašističnih dijakov, na katerem so sodelovali tudi dijaki iz Pulja in drugih mest. Na skupščini je bilo okoli 500 ljudi, ki so prišli pred jugoslovanski konzulat, kjer so klicali »italijanski Dalmaciji. Demonstrirali so pred jugoslovanskim konzulatom preko pol ure ter ga obmetavali s kamenjem. Poškodovali so občutno jugoslovanski državni grb in fasado poslane hiše. Vršile so se tudi demonstracije proti Franciji ter so dijaki pred prefekturo zažgali francosko in jugoslovansko zastavo.

Vsesokolski zlet v Belgradu

Belgrad, 9. jun. AA. Včeraj so na zletu zagrebški srednješolci predali pokrovitelju Sokola kraljevine Jugoslavije, prestolonasledniku Petru kot svoj dar bronast kipek »Boritec z oklepom«, visok 75 cm. Kip je izdelan v Zagrebu. Vojak drži v desni roki zastavo, desno pa drži na sreč.

Belgrad, 9. jun. AA. Ko kraljevem nalogu je razdelila dvorska pisarna 8 tisoč zavojčkov čokolade in 5000 škatic rahakluka vsem učencem in učenkam srednjih šol, ki se udeležujejo zleta. Na vsaki škatici in na vsakem zavojčku je napisano: Njeg. Vis. prestolonaslednik Peter starešina Sokola kraljevine Jugoslavije. Vsa obdarovana mladina je bila izredno vesela nad darom in pažajo njegovega Visočanstva.

Tragedija v Martinjaku

Pod visokim, strmim brbom Slivnico, blizu Cerknice, leži vas Martinjak, vas, tolikokrat že obiskana po nesreči, največkrat po požaru.

V nedeljo se je v tej vasi odigrala strašna, pretresljiva tragedija. Posestnik Franc Levec, 34 leten, stanujoč v Martinjaku št. 8, je v nedeljo popoldne naenkrat zblaznel in sunil z nožem svojo teto v levo stran prsi in s tem precezel žilo odvodnico. Starka je bila v nekaj minutah mrtva. Na vprašanje orožnika, zakaj je zaklal svojo teto, je Levec odvrnil, da zato, ker mu je nosila hrano. Orožniki so Leveca seveda aretirali in takoj spoznali, da imajo opraviti z blaznežem. Obekli so ga v prisilni jopič in odvedli na postajo Rakek. Od tam so ga z vlakom prepeljali v Ljubljano v splošno bolnišnico, kjer je bil oddan na opazovalni oddelek.

Nova luka na Sušaku

Sušak, 9. jun. p. Te dni so pričeli z gradnjo nove luke na ustju Rečine. Dela se vršijo v hitrem tempu. Dela se noč in dan. Dela potapljača čistita dno Rečine na mestu, kjer bodo postavili pontone. V prihodnjih treh tednih se prično nadaljajo dela.

Zborovanje Gorenjcev na Sv. Joštu

Kranj, 8. jun.

Že snoči in danes na vse zgodaj ter potem vse do desete ure so klicali zvonovi s Sv. Jošta v vse doline pod seboj; vdano, pobožno in slovesno so pritrkovali in zvonili v vedro jutro ter v solnčen dan. V breg in v goro pa so z vseh strani prihajali verniki in se sipali okrog cerkve po zelenih tratah. Kmalu je bilo vse okrog cerkve, v cerkvi in po vseh tratah polno pobožnega gorenjskega ljudstva, zlasti mož in fantov, za katere je bilo današnje zborovanje pri Sv. Joštu določeno. V velikem številu se je zbrala na gori tudi duhovščina iz vse kranjske dekanije.

Ob desetih dopoldne je bil za vernike cerkven govor, takoj nato pa je ljubljanski pomožni škof dr. Gregorij Rožman bral množici sv. mašo.

Po maši se je pred cerkvijo začelo zborovanje mož in fantov iz kranjske dekanije. Začela ga je godba s primerno melodijo, nato pa je zbrane pozdravil kranjski mestni vikar, g. dr. Jože Pogačnik.

Najprej je govoril g. komisar OUZD, dr. Miha Krek iz Ljubljane. V svojem globokem in izklesanem govoru je govornik vzpodbujal množice k vestnemu izpolnjevanju krščanskih dolžnosti v družini.

Za dr. Krekom je govoril Ivan Ovsenik iz Predoslja, ki je zlasti poudarjal praktično iz-

vajanje katoliške akcije vseh nas in ob vsaki priliki.

Govoril je še župnik s Trstenika, g. dr. Jan-ko Arnež. Razvijal je bistvo krščanskih fan-fov in mož, ki bodi vselej neomajen in trd, živ katoliški ponos. Z duhovnimi primeri je zbranim dokazoval, kdaj je človek resnično vreden svojega imena in spola, kdaj je resnično mož ali fant, ki se nikogar ne straši, ki pred nikomur ne kloni. Če je kdo vpisan v krstne bukve za Janeza ali Martina, s tem se ni mož; mož se šele pokaže z delom, s korajžjo, ki gore premika in hraste maje. Največji naš mož je škof Jeglič! (Vneto klicanje in pritrjevanje.) On je prvi naš mož, pa je na Gorenjskem doma. Pa bodimo še mi, pa prav vsi, ki smo Gorenjci, bodimo tudi mi kot naš škof — Gorenjci in možje!

Zborovanje je zaključil vikar dr. Jože Pogačnik. Med tem so se bili okrog Sv. Jošta zbrali temni oblaki, nevihta je grozila vsak hip. Vendar je šele okrog 2 začelo rahlo deževati, kar pa romarjev pri Sv. Joštu ni dosti motilo. Popoldne so se bili spet zbrali v cerkev, kjer je imel cerkev govor župnik Piber iz Senčurja. S tem in s popoldansko pobožnostjo, ki je govoru sledila, se je to slovesno in spontano zborovanje pri Sv. Joštu zaključilo z upanjem vseh, da bo seme padlo na rodovitna tla in obrodilo stoteren sad.

Sijajem uspeh velesejma

Deseti, jubilejni ljubljanski velesejem je na sijajen način afirmiral trditev, da smo Slo-venci podjeten, delaven narod, ki se zaveda svoje vloge — biti posrednik med industrija-iziranim severom in agrarnim jugom. Smo nar-od, ki hoče sam ustvarjati, vendar tudi kon-zumirati in predvsem posredovati. Le s popol-nim pojmovanjem obsegov teh treh vlog našega narodnega gospodarstva si moremo razlagati uspeh vseh ljubljanskih velesejmov, — kljub temu, da je okrog nas bilo več velesejmov, ki so propadli. Prav posebno si pa moremo na ta način razlagati nad vse sijajen uspeh desetega, jubilejnega velesejma. Sedaj že, ko je pred na-mi hitro sestavljena, nepopolna bilanca, sedaj že si moremo utrditi mnenje: Slovenci smo važni producenti, kot konzumenti smo važni kupci na mednarodnem trgu, kot posredovalci smo pa naravnost poklicani, da izpolnimo vlogo trgovine med severom in jugom.

Ves čas je bil obisk letošnjega velesejma sijajen, le kadar je bilo slabo vreme, je bil samo zadovoljiv. Celoten efekt pa je tak, da ga morejo biti aranžerji naravnost veseli in z njim tudi vsi, ki čutijo, kaj pomeni ljubljanski velesejem za Slovence in za Ljubljano.

Preko binškošnih praznikov je bil obisk zelo zadovoljiv. Splošno računano je bilo na velesejmu do včeraj 118.000 obiskovalcev.

Samomor na Miklošičevi cesti

Ljubljana, 9. junija.

Nocoj se je izvršil na Miklošičevi cesti samo-mor, ki je precej razburil prebivalstvo kolodvor-skega dela mesta. V tretjem nadstropju hiše Za-družne banke v stanovanju ravnatelj iste banke so namreč našli že umirajočo 28letno Ivanka Högler-jevo. Ravnatelj Vilhar in njegova gospa sta odšla za binškošni na izlet iz mesta, doma pa je ostala le služkinja. Ta se je danes okrog pol 3 zaprla v stanovanje in sploh ni več prišla na izpregled. Okrog pol 9 zvečer pa so opazili sosede, da se iz Vilhar-jevega stanovanja razvija čuden vonj po plinu. Slu-teč najhujše, so udrli v stanovanje, obenem pa avi-zirali kolodvorsko stražnico. Na lice mesta sta prišla nadzornik Rusijan in stražnik Pucihar. Ko so udrli v stanovanje, so ljudje opazili, da služkinja Ivanka Högler že umira. Kljub prvi pomoči, ki so ji mogli nuditi, je Ivanka Högler že čez nekaj minut umrla. Pozneje sta prišla na lice mesta tudi dežurni poli-cijski uradnik Kek in zdravnik dr. Avramovič. Zad-nji je ugotovil smrt zaradi zastrupitve s plinom. Po vseh znakih sodeč, se je morala Höglerjeva po-poldne zakleniti v stanovanje, nato pa je odprla pe-telina plinske napeljave. Zato je tudi bila vsaka pomoč brezuspešna, ko so jo ljudje našli v nezave-sti. Kak zločin ali nesreča sta tukaj izključeni. Hö-glerjeva je izvršila samomor. Vzrok samomora ni znan. Zdi pa se, da ga je izvršila najbrže iz žalosti za svojim zaročencem, ki je pred dvema mesecema tudi izvršil samomor. Zakonca Vilharjeva se do 11 zvečer, ko to pišemo, še nista vrnila domov. Zato tudi truplo Höglerjeve ni moglo biti prepeljano v mrtvašnico, čeprav stoji mrtvaški voz še vedno pred hišo Zadrugne banke.

Umrla je na binškošno nedeljo zvečer gospa Binči Schmidt, soproga orož. podpolkovnika v pokoju, sedaj tajnika pri uredništvu »Slovenec« gos-poda Rudolfa Schmidta. Blaga pokojnica je z iz-redno potrpežljivostjo celih 16 mesecev prenašala svojo hudo bolezen, dekle, ki ni Bog rešil hudih bo-lečin. Pogreb bo v sredo popoldne ob pol 3. Blagi pokojnici svetila večna luč, hudo prizadetemu so-progu pa naše iskreno sožalje!

Društvo nižjih mestnih uslužbencev v Ljubljani naznanja, da je umrl njegov večletni član gospod Ivan Cotman, poklicni gasilec v po-koju. Pogreb umrlega se vrši danes ob pol šestih iz mrtvaške veže splošne bolnišnice k Sv. Križu. Člani društva se vabijo, da se pogreba udeleže v čim večjem številu.

Binškošni Maribora

Maribor, 9. junija.

Birma, izleti, sprejemi... V množinah so se včeraj zbirali v stolni cerkvi srečni birman-ci s svojimi botri; in birmanke z botraci. Osemstodvajsetim je prevzvišeni vladika dr. Andrej Karlin podelil zakrament svete birme in sveti blagoslov. Ugotoviti je treba s priznanjem, da so se letos botri in botre dobro držali in da ni bilo toliko nepotrebnih potratov ter odvečne razsipnosti, kar se v povojni dobi iz leta v leto vsebolj opaža. Tudi tistega običaj-nega pijančevanja ni bilo toliko.

Izleti. Pohorje zaživi v smislu staroslovnih mariborskih tradicij na binškošne praznike v višku frekvence. Letos se je poznalo: da je veliko Mariborčanov žrtvovalo binškošno ne-deljo za švicarske goste in da so danes na binškošni ponedeljek v državnih uradih delali. Slovensko pevsko društvo »Maribor« pa je s številnimi prijatelji pohitelo v Celovec ter si ogledalo Vrbsko jezero. Preko Gospe Svete je donela slovenska pesem.

Gasilska slavnost v Laškem

Laško, 9. junija.

Slovenski gasilci, organizirani v Jugoslo-vanski gasilski zvezi se vneto pripravljajo za svoj gasilski kongres, ki se bo avgusta letos vršil v Ljubljani. Kot nekaka priprava za kon-gres se je na binškošne praznike organiziral v Laško izlet slovenskih gasilcev, ki naj bi po-kazal uspehe priprave med člani; izlet v Laško naj bi bil nekaka revija čet, pregled moštva in pripravljenosti.

Iz Ljubljane je gasilce v Laško odpeljal posebni vlak, ki ga je gasilec dovolila želez-niška direkcija. V sprevedu in z godbo Zarje na čelu so prikorakali gasilci iz ljubljanske okolice, iz Gorenjske ter deloma iz Notranjske, skupno okrog 250, izpred ljubljanskega Mest-nega doma na kolodvor. Takoj so zasedli pro-store v vlaku in točno ob polne popoldne so se odpeljali proti Litiji in Trbovljam, kjer so v vlak vstopili še drugi tovariši iz tamkajšnjih krajev.

V Laškem so se bili med tem zbrali že domači gasilci in oni iz bližnje okolice ter iz drugih stajerskih krajev, okrog 350 vseh, ki so pred postajo pričakali svoje kranjske tovariše. Nato je ves spreved odkorakal pod vodstvom zveznih odbornikov, zlasti načelnika g. Milka Hojana skozi Laško na zdraviliški vrt in odtod naravnost na telovadišče. V sprevedu je razen gasilcev v kroju korakalo še 14 gasilskih za-stav. Na zletu je bilo zastopanih 25 gasilskih žup.

Na telovadišču se je takoj vršila skušnja za vaje s sekirami, ki je v splošnem dobro izšla. Nastopilo je nekaj čez 500 gasilcev.

Glavni nastop je bil seveda pripravljen za današnji dan in se je danes tudi v polnem ob-segu izvršil. Dopoldne je bila sveta maša in slovesna blagoslovitev motorne brigadne do-mačega gasilskega društva v Laškem, katero društvo hkrati praznuje svojo 60letnico. po-poldne pa je moštvo izvedlo svoj dolgo priprav-ljeni telovadni in orodni nastop, ki se je dobro obnesel.

Zvečer se je vsa gasilska armada vrnila na svoje domove: proti Ljubljani je gasilce odpeljal posebni vlak ob 8 zvečer. Nastop v Laškem je v splošnem pokazal, da so slovenski gasilci za svoj vseslovenski gasilski kongres v Ljubljani pripravljeni.

Birma in velesejem

Ljubljana, 9. junija.

V znamenju dveh velikih srečnih dogodkov je bila ob binškošnih praznikih Ljubljana — v znamenju birme in v znamenju velesejma. Prva — duhovna slovesnost, ki že stoletja sem vabi mladino, željno poduhovljenosti, — drugi, velesejem, pa je privabil množice, željne gos-podarskih in kupčijskih stikov.

Cepprav sta bila dva praznika in so avtobusi in železnica izstavili iz mesta skoro polovico prebivalstva, vendar je bil dotok z dežele in iz tujine tako močan, da Ljubljana zaradi bega svojih prebivalcev ni občutila praznoti.

Kočije in avtomobili, v njih črno oblečeni botri, fantki in deklice z belimi trakovi in z belim cvetjem, ti so dajali Ljubljani na bin-košno nedeljo in na ponedeljek njen: posebno oznako. Kočije, zapravljičevki z dežele, šviga-joči avtotaksiji, — Ljubljana je imela ta dva dni čudovit promet vozil. Najbolj iskani so bili izvoščiki.

Da, je to kaj posebnega, voziti se z avto-taksijem? In v današnjih časih? Ampak s ko-čijo! Kdo se še dandanes vozi s kočijo? Na dan birme je pa le nekaj posebnega, če se pri-pelje birmanec z botrom v stolno cerkev s ko-čijo, mesto z avtom! Pa so le vseeno dobro za-slужili ta dva dni — šoferji taksnih avtomo-bilov in pa kočijaži.

Cerkvene slovesnosti so se izvršile takole: V nedeljo ob pol 10 je daroval slovesno ponti-fikalno mašo škof koadjutor dr. Gregor Rož-man. Po maši sta knezoškof dr. A. B. Jeglič, in škof koadjutor dr. G. Rožman delila zakra-ment sv. birme — birmanecv je bilo 1243. Po-poldne je knezoškof dr. Jeglič birmal še 595 otrok. Na binškošni ponedeljek je ob 10 da-roval slovesno pontifikalno sv. mašo stolni de-kan Ignacij Nadrah. Po slovesni službi božji je knezoškof dr. A. B. Jeglič birmal 219 otrok. Vseh birmancev je bilo v nedeljo in v ponedeljek 2053.

Zagreb, 9. jun. p. Včeraj okrog pol 12 je Mi-ka Verstovšek, stara 21 let, rodom iz Brežic, v samomornilnem namenu izpila oetno kislino. Pre-peljana je bila v bolnišnico. Njeno zdravstveno sta-nje ni težko niti opasno.

Prava pot, ki vodi do ozdravljenja živcev!

Bolni, izčrpani živi zagrenjujejo življenje, povzročajo mnoge bolezni, kakor bodljaje, trganja, omotico, tes-nobnost, šumenje v ušesih, motenje v prebavi, pomanjkanje spanja, ne-veselje do dela in druge slabe pojave.

Moja ravnokar izišla poučna razpra-va Vam pokaže pravo pot, kako se bote

osvobodili vseh takih bolezni.

V tej brošuri so opisani vzroki, po-stanek in zdravljenje živčnih bolezni po dolgoletnih izkušnjah. — To veselo sporočilo zdravja pošljem vsakomur popolnoma zastonj.

Tisoči zahvalnic potrjujejo edini obstoječi uspeh neumornega vestnega raziskovalnega dela za dobrobit trpečega človeštva. Kdor pripada velikemu številu živčno bolnih in kdor bo-leha na teh mnogostevilnih pojavih, naj si takoj nabavi mojo knjižico utehe!

Prepričajte se sami,

da vam nič neresničnega ne obljubljam, kajti v prihodnjih dveh tednih pošljem vsakomur, ki mi piše, popolnoma **brezplačno** in franko ono poučno razpravo. Zadošča dopisnice na:

Ernst Pasternack, Berlin S. O., Michaelkirchplatz 13, Aht. 494

Na pobreškem pokopališču se je vršil dan-es popoldne ob veliki udeležbi občinstva po-greb nadgeometra Josipa Gvajca, brata akademičnega slikarja in profesorja Gvajca.

Sport

Proslava „Svobode“

Binškošne praznike je porabila ljubljanska Svoboda za proslavo 10letnice svojega obstoja. Za to priliko je Svoboda organizirala velik nogometni turnir, po številu sodelujočih menda do sedaj naj-večji. Poleg jubitanta so sodelovali še Primorje, Hajduk (Sarajevo), Red Star (Knittelfeld), Grafika, Amater (Trbovlje), Olimp (Celje) in Svoboda II. V nedeljo dopoldne so igrali

Amater (Trbovlje) : Svoboda II 5 : 1.

Grafika : Olimp 5 : 4.

Svoboda : Red Star 4 : 2.

Hajduk : Primorje 4 : 2.

Grafika : Amater 3 : 2.

Olimp : Svoboda II 3 : 1.

Primorje : Red Star 4 : 4.

Hajduk : Svoboda 3 : 2.

ŠTAFETNI TEK SKOZI LJUBLJANO

Včeraj dopoldne se je vršil po ljubljanskih uli-cah običajni binškošni štafetni tek. Ta prireditiv izgublja na propagandnem pomenu od leta do leta. V prvih letih je bil ta štafetni tek res propagandni, kajti štartalo je več štafet skoro vseh ljubljanskih

klubov. Včeraj sta se javili na štartu pred Narod-nim domom dve štafeti: Ilirije in Primorja.

Obe moštvi sta bili prilično enako močni. Bor-ba je bila na vseh predajah zelo ostra in so se šta-fete v vodstvu menjavale. Šele pri predzadnji pre-daji je zmago v korist Ilirije odločil Pavšič. Zma-govalna štafeta Ilirije je prišla na cilj v času 4:49:1, štafeta Primorja pa v 4:51:2.

V globoki žalosti naznanjamo tužno vest, da je naš srčno ljubljani soprog, brat in svak, gospod

Ivan Zottman

poklicni gasilec mesta Ljubljane v p.

dne 9. junija t. l. po dolgi mučni bo-lezni mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bo v torek, 10. junija 1930 ob pol 6 pop. izpred mrtvašnice splošne bolnišnice.

Ljubljana, dne 9. junija 1930.

ŽALUJOČI OSTALI.

Moja iskreno in srčno ljubljena ter nepozabna ženka oz. sestra itd., gospa

Binči Schmidt, roj. Indof

soproga orož. podpolkovnika v p., sedaj tajnika pri uredništvu »Slovenec«

nas je ponovno previdena s sv. zakramenti bogu vdano v nedeljo po-noči za vedno zapustila.

Pogreb bo v sredo, dne 11. junija ob pol 3 popoldne iz hiše žalosti, Opekarska cesta 17, na pokopališče k Sv. Križu.

Spavaj v Bogu — zlata duša!

Ljubljana, dne 9. junija 1930.

Rudolf Schmidt, soprog; Marija Pavšek, roj. Indof in Fani Indof, sestre; P. Enrico Indof, brat; in ostali sorodniki.

Helena Tomšič, roj. Zgone naznanja v svojem in v imenu ostalih so-rodnikov pretužno vest, da je njen iskreno ljubljani soprog, ozir. sin, brat, svak, zet in stric, gospod

Ciril Tomšič

drž. uradnik v pok.

dne 8. t. m. po kratkem, mukopolnem trpljenju, mirno preminul.

Pogreb dragega pokojnika bo v torek, dne 10. junija 1930 ob 4 pop. iz hiše žalosti, Zrinskih cesta 5, na pokopališče k Sv. Križu.

Ljubljana, dne 9. junija 1930.

Leto strahote 1793

Narava je neusmiljena. Ona nam ne izkazuje milosti, da bi nam, ko vršimo svoja zlodejana, prihranila pogled na svoje rože, na njih blagi vonj, na muziko ozračja in svetlobo solnčnih žarkov. Kakor nalašč mu daje prav takrat posebno čutili nasprotje med svojo božanstveno prelestjo in njegovo moralno grdobo. Sredi umora, sredi maščevanja in barbarstva mora prenašati pogled na svete stvari in se ne more odtegniti neskončni graji splošne milobe, ki govori iz stvarstva, in neizprosni vedrini neba. Tak je zakon narave, da se sredi večnega sveta stvarstva mora razgaliti spaka človeških zakonov v vsej svoji nagoti. Človek ruši in ubija, toda poletje ostane poletje, lilija ostane lilija, zvezda ostane zvezda.

Nikoli ni bilo jutro tako sveže in prijazno ko danes. Lahen vetrič je majal bilke semintja, toplo so se vili kosmiči jutranje megle skozi vejevje in fougérski gozd, ves zaviti v sape, ki so jih izdihavali studenci, je bil podoben velikemu blagovonajočemu oltarju, iz katerega se dviga kadilo. Sinje nebo, beli oblaki, bistra, prozorna voda, zeleno vejevje, vsa harmonična barvna skala, počenši od akvamarina do smaragda, bratovske skupine dreves, zelene preproge trat, globoka dalja ravnina — vse je bilo prežeto one čistosti, s katero narava od prvega dne stvarstva govori človeku, naj bo blag in dober. Sredi vsega tega soglasja in lepote pa se je šopirilo nesramno zločinstvo človeka: trdnjava in giljotina, vojska in krvava sodba, ostanek krvoločne preteklosti in znamenje neusmiljenega začetka nove dobe, nočna sova srednjega veka in netopir somraka bodočnosti. Sijajoče nebo pa je spričo vsega cvetočega, vonjajočega in ljubečega stvarstva lilo svoje žarke tudi na Tourgue-o in na giljotino, kakor da bi hotelo ljudem reči: Tu glejte, kaj delam jaz in kaj vi!

Prizor je imel veliko gledavcev.

Štiri tisoč mož male ekspedicijske armade je bilo razvrščenih na planoti v bojnem redu. Vojaki so obkrožali giljotino na treh straneh v obliki črke E; četrta stran, katero je tvorila črta globeli s Tourgue-o onstran, je bila prosta. V sredini se je dvigala rdeča mašina. Čim više se je dvigalo solnce, tem krajša je bila senca, ki jo je metala na travo giljotina. Topničarji so stali pri topovih s prižganimi zažigalnicami. Iz globeli se je dvigal lahen moder dim; zadnje znamenje umirajočega požara na mostu. Dim je zastiral obrise Tourgue-e, ki je pa ostala vidna v vsej svoji moččnosti; ploskev strehe je obvladala vse obzorje. Med to ploskvijo in giljo-

tino je bila samo globoka globel, preko katere se je moglo z lahkoto govoriti.

Na strešni ploščadi je stala miza in stol, za katerim so bile postavljene trobojne zastave. Za Tourgue-o se je dvigalo solnce, tako da je trdnjava izstopala ko črna masa. Gori na stolu pa je sedela nepremično s prekrizanimi rokama moška postava. Bil je Cimourdain. Bil je oblečen ko dan prej: kot civilni komisar, pokrit s triogelnikom s trobojno perjanico, prepasan s sabljo in s pištolama za pasom.

Komisar je molčal. Vsi so molčali. Vojaki, po-vešenih glav in pušk ob nogi, so stali tako gosti, da so se drug drugega dotikali s komolci; toda nihče ni govoril besedice. Mislili so na vso to vojsko, na vse praske in bitke, na krogle iz grmičev, ki so jih tako hrabro naskakovali, na roje divjih kmetov, ki so jih bili razpršili, na zavzeta selišča in na vse zmage. Zdaj pa se jim je zdelo, da se vsa ta slava izpreminja v sramoto. Vsem je bilo tesno pri srcu kakor od slutnje nečesa groznega, kar se je še imelo pripetiti. Na podu giljotine je stopal sem in tja rabelj, obsevan od veličastnega sveta mladega jutra, ki se je razprostiralo čez vse nebo.

Naenkrat so zamolklo zabobnali bobni, zaviti v črnino. Vedno bliže se je čulo mrtvaško bobnanje. Vrsta se je odprla in spustila skozi četo, ki se je pomikala proti morilnemu orodju: naprej bobnarji, potem četa grenadirjev s puškami, obrnjenimi navzdol, oddelek žandarmov s sabljami, potegnjenimi iz nožnic, za njimi — Gauvain.

Gauvain je stopal popolnoma prost. Ni bil zvezan niti na rokah niti na nogah; bil je v mali uniformi in je imel ob strani sabljo. Za njim je stopal drugi oddelek žandarmov.

Gauvainovo obličje je bilo še razsvetljeno od srečnega smehljaja, ko je bil rekel v ječi Cimourdainu: »Jaz mislim na bodočnost.« Ta vzvišen smehljaj se ni dal izbrisati. Ko je bil došel na žalostno mesto, je najprej pogledal na stolp. Vedel je, da bo Cimourdain smatral za svojo dolžnost, da usmrtili prisostvuje. Njegove oči so ga iskale na ploščadi. Zagledal ga je.

Cimourdain je bil mrzel in bled. Tisti, ki so stali blizu njega, ga niso slišali niti dihati. Ko je uzel Gauvaina, se ni stresel. Gauvain je stopal k šafotu. Stopajoč je zrl neprestano v Cimourdaina, ta pa vanj. Zdelo se je, kakor da bi se Cimourdain na ta pogled opiral.

Gauvain je došel do obnožja giljotine. Stopal je po stopnicah. Sledil mu je častnik, ki je poveleval grenadirjem. Gauvain je odpasal sabljo in jo izročil častniku. Potem je snel kravato in jo izročil rabelju.

Bil je podoben čarobnemu prividu. Nikoli ni bil tako lep. Njegovi plavi kodri so vihrali v vetru. Njegov beli vrat je spominjal na žensko, njegov junaški in odkrit pogled pa se je zdel ko pogled nadangela. Sanjavo je stal na krvnem odru. Tudi šafot je svoje vrste višina in na tej višini je stal Gauvain, miren in ponosen. Solnce, ki je lilo nanj vso svojo svetlobo, ga je obdajalo z gorijo.

Treba je bilo obsojenca zvezati. Rabelj se je približal z vrvjo v roki. Naenkrat, ko so vojaki videli, da je njihov poveljnik v resnici brez upa na rešitev zapadel sekiri, se niso mogli več zdržati. Njihovo srce se je z vso močjo oglasilo — čulo se je ihtenje cele armade. »Milost, milost!« je zadonelo iz vseh ust. Nekateri so se vrgli na kolena, drugi so vrgli svoje puške v travo in proseče dvignili roke k ploščadi, na kateri je sedel Cimourdain. Nek grenadir je, kažoč na giljotino, zaklical: »Ali ta-le ne sprejme namestnika? Evo mene!« Vsi vojščaki so bili iz sebe in sredi bučanja so se kakor iz razburkanega morja ponavljali rezki klici: »Milost! Milost!« Rabelj je stal zmeden in neodločen.

Zdajci je pretrgal ta orkan rezek, odločen pa tih, toda vsem slišen glas:

»Postava se naj izvrši!«

Spoznali so neizprosno akcent Cimourdaina. Vojska je zatrepetala. Rabelj se ni več obotavljal. Pristopil je z vrvjo v roki.

»Počakajte malo,« je dejal Gauvain.

Pozdravil je z desnico, ki je bila še prosta, Cimourdaina, po tem slovesu pa se je dal docela zvezati. Nato je dejal rabelju: »Oprostite, še en trenutek,« in je zaklical:

»Živela republika!«

Nato je pokleknil na desko in vtaknil lepo glavo v grozno odprtino. Nežno je rabelj potisnil obtožencu lase v stran in potem pritisnil na pero. Trikot se je odločil od prečnice in zdrsel doli: od začetka počasi, potem pa hitreje in hitreje. Začul se je zamolkel udar ...

V istem hipu je počil strel. Udarcu sekire je odgovoril pok iz pištole. Cimourdain je bil potegnil pištole iz svojega pasu in v istem trenutku, ko se je zakotalila glava Gauvainova v košaro, si je pogljal Cimourdain krogle v glavo. Potok krvi mu je izbruhnil iz ust in bivši abbé se je zgrudil mrtev na tla.

In obe duši sta vzleteli, združeni po tragični usodi in tako tesno priviti druga k drugi, da je senca ene skopnevala v luči druge.

KONEC.

*Ljudska knjižnica iz založništva Jugoslovanske knjigarnave v Ljubljani: 25. zvezek: Haggard, HQ CESARJA MONTEZUMA, 32. Din. — 27. zvezek: Pregeš, OTROCI SOLNCA, 24. Din. — 28. zvezek: Haggard, KLEOPATRA, 28. Din. — 29. zvezek: Savinšek, IZPOD GOLCE, 30. Din. — 30. zvezek: Savinšek, NA POLJU SLAVE, 30. Din. — 31. zvezek: Conan Doyle, IZGUBLJENI SVET (The Lost World), Roman (s slikami), 24. Din. — 32. Din.

Dvokolesa
teža od 7 kg naprej!

najlažjega in najmodernejšega tipa najboljših svetovnih tovarov. Otroški vozički od najpreprostejšega modela. Izdelujejo se tudi po okusu naročnika. Šivalni stroji, motorji pnevmatika, posamezni deli. Velika izbira, najnižje cene. Prodaja na obroke. Ceniki franco. „TRIBUNA“ F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov, LJUBLJANA, Karlovska c. št. 4.

Jugoslovanska knjigarnav Ljubljani

priporoča sledeče praktične knjige:

SOFER IN SAMOVOZAC. Priročna knjiga o konstrukciji, delovanju, stregi in vodstvu modernega avtomobila. Spisal inž. Josip Stofa. Vezano 140 Din.

RADIO. Osnovni pojmi iz radiotehnike, pojasnjeno s 214 slikami. Spisal prof. Leopold Andree. 60 Din, poltrdo 65 Din, v platno vezano 76 Din.

PRAKTICNI SADJAR. Zbirka najvažnejših sadjarskih nauk, pojasnjena s 24 barvanimi prilogi in 92 slikami v besedilu. Spisal M. Humek. Vezano 80 Din.

BRESKEV IN MARELICA. Navodilo, kako ju vzgajamo in oskrbuje, pojasnjeno z 22 slikami in 2 barvnimi prilogi. Spisal M. Humek. 12 Din.

NAŠ PANJ. Opis in praktični navod, kako naj čebelarimo v njem. Po lastnih izkušnjah za slovenske čebelarje priredil Anton Znidaršič. Pojasnjeno s 107 slikami v besedilu. 35 Din, vezano 40 Din.

ZEL IN PLEVEL. Kako se zdravši z naravnimi sredstvi. Solnce, zrak, zemlja, voda in rastline so prva zdravila sveta. Sestavil F. Magister. 60 Din, v platno vezano 75 Din.

Najnovejši katalog brezplačno na razpolago.

Krvna osveta

Na cesti med Ajacciom in Lopigno na Korziki se je odigrala drama krvne osvete, ki je zahtevala štiri žrtve. Na tem ozemlju izvršuje svoje zločine cestni ropar Spada. Spada, doma iz Lopigne, je v prepiru ustrelil nekega policijskega uradnika in nato pobegnil v gore. S posredovanjem tretjih oseb je dobil od župana v Lopigni koncesijo za redni avtomobilski promet med Ajacciom in Lopigno. Ko pa je župan zvedel, kdo je pravi lastnik te avtomobilske proge, ni hotel, ko je pogodba potekla, več obnoviti koncesije Spadovim slavnatim možem, marveč je izročil obratovanje avtomobilske proge svojemu zetu Ricciju. Nato je Spada sporočil županu, da bo ustrelil njega in njegovega zeta in da bo preprečil avtomobilski promet. Na podlagi te grožnje je orožniška oblast odredila, da sta

pošto vedno spremljala po dva policijska uradnika. Ko je nedavno poštni avtomobil odpeljal iz Ajaccia, sta bila med potniki zopet dva policista, poleg teh še lastnik avtomobilske proge Ricci, neki poštni uradnik, neki trgovec in dve ženski. Na nekem ozkem mestu pota so našli potniki cesto zabarikadirano s kamenjem. Policista, šofer, poštni uradnik in Ricci so izstopili, da bi odstranili oviro. Preden pa so mogli pričeti s svojim delom, so počili iz zasede strelji, ki so smrtno zadeli oba policista, poštnega uradnika in Riccija. Nato je stopil Spada z napeto puško na cesto in je prisilil prestrašenega šoferja, da je polil avtomobil z bencinom in ga zažgal. Avtomobila ni izropal in tudi umorjenim je pustil ves denar, da označi dejanje kot krvno osveto. Ko je avtomobil zgorel, je Spada poslal šoferja in preživele potnike v Lopigno. Takoj po tem strašnem dejanju so oblasti poslale močne

orožniške oddelke v Lopigno, da zasledujejo morilca. Doslej ga še niso mogli prijeti.

Ljubiteljica mačk

V Baselu je nedavno na nenavaden način poginilo 40 mačk. Neka stara gospodična, ki je zelo ljubila živali, je najela stanovanje dveh sob s kuhinjo, da bi tam naselila 40 mačk in jih oskrbovala. Obiskovala jih je vsak dan in jim dajala hrano. Končno pa dobra duša ni več zmogla teh izdatkov in je zato sklenila, da jih bo usmrtila. Vprašala je nekega živinozdravnika, kako bi to storila, da ne bi živalice preveč trpele. Živinozdravnik ji je nasvetoval, naj mačke zastrupi s plinom. Ko so bila vsa okna dobro zamašena, je živinozdravnik odprl plin in je mogel skozi okno opazovati, da so živali poginile. Samo ena mačka je kljubovala plinu in ni hotela poginiti. Gospodični se je živalica smilila in je hitela v stanovanje, kjer se je kmalu zgrudila mrtva na tla.

Zlato na Formozi

Japonci so odkrili na Formozi v aluviju (vrhnih plasteh) zlata rudišča. Zlato cenijo na štiri milijarde jenov ali približno 108 milijard dinarjev. Rudnike bo izkoriščala vlada in lastni upravi.

Mudi se mu. »Kam pa se ti tako mudi, Mirko?«

»Domov letim, da me bodo mati na-tepli.«

»Čudno, pa radi tega se ti tako mudi?« Seveda, če pridem prepozno domov, bodo že oče doma in potem jih dobim veliko več.«

Špecerijsko in kolonijalno blago, umetna gnojila, cement itd. itd.

dobavlja

Gospodarska zveza v Ljubljani

Račun poštne hranilnice Ljubljana, št. 10.680

Telefon št. 2481

Kranjska hranilnica

je denarni zavod dravske banovine, ki jamči za vloge z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Daje

posojila

proti vknjižbi na prvem mestu, proti odplačilu na daljšo vrsto let, proti menici, vodi vse kontokorentne posle.

Najbolj * varna * naložba * denarja

Čitaj „Slovenski list“!

Spodnještajerska ljudska posojilnica

Registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v Mariboru

Sprejema vloge - Daje posojila - Izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle

OBREŠTUJE VLOGE PO NAJVIŠJI OBREŠTNI MERI TER NE ODGLEDUJE VLAGATELJEM RENTNEGA DAVKA

Edini slovenski zavod brez tujega kapitala je Vzajemna zavarovalnica o Ljubljani, Dunajska cesta 17

Sprejema v zavarovanje:

1. Proti požaru: a) raznovrstne izdelane stavbe kakor tudi stavbe med časom gradbe, b) vse premično blago, mobilije, zvonove in enako; c) poljske pridelke, žito in krmo.
2. Zvonove in steklo proti razpokam in prelomu.
3. Sprejema v življenjskem oddelku zavarovanje na doživetje in smrt, otroške dote, dalje rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah.

Zastopniki v vseh mestih in farah.

Inserirajte

v

Slov. listu!